

"op de vlucht (een droom)"

Ik ben met mijn moeder op de vlucht voor mijn zuster. Vreemd is het wel, want gewoonlijk zijn ze vier handen op één buik, maar goed, de angst is reëel genoeg, dus vluchten...

Het is een onbekend stadsdeel waar we doorheen rennen, struikelen, achteromkijken...en toch ook niet helemaal onbekend. We vinden een kelder...een goede schuilplaats?

De sfeer in de kelder is huiveringwekkend, er heerst een besef van dood en verval.

Mijn adem stukt in mijn keel, het klamme zweet breekt me uit. Op de vloer ligt een dode vrouw. Om haar heen liggen babies, drie, vier...allemaal dood, nee, eentje leeft er nog, maar hoe! Het kind heeft geen armen en benen. Eigenlijk is het alleen een romp met een hoofd, waar een zacht gejammer uit komt. Vluchten? Dit afgrijselijke tafereel achter me laten, zodat ik met een groeiend schuldgevoel verder kan? Onmogelijk! Ik zal tenminste moeten proberen dit arme schepsel in leven te houden, maar hoe en waarmee?

Als ik me tot mijn moeder wil wenden om advies, merk ik dat zij er niet meer is.

Voor de zoveelste keer heeft ze me met mijn problemen laten zitten.

Ik sta er helemaal alleen voor, voor deze tot mislukken gedoemde opgave...

© maart 2008, Alida, BasicPublishing.nl